

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0254 van 21 mei 2013
in de zaak 1112/0714/A/2/0634

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Herman SEGERS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Hasseltsessesteenweg 136
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]
2. [REDACTED], met zetel te [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 juni 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 3 mei 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halen van 21 maart 2011 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halen van 21 maart 2011 haar rechtskracht herneemt, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de regularisatie van een gewijzigde inplanting van een landbouwloods.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 januari 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christopher SUFFELEERS die loco advocaat Herman SEGERS verschijnt voor de verzoekende partijen en de heer [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 16 juli 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 24 september 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat deze verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

2.

In het verzoekschrift tot tussenkomst werd ook het [REDACTED] vermeld als verzoekende partij tot tussenkomst.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met dezelfde beschikking van 24 september 2012 deze verzoekende partij tot tussenkomst voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De verzoekende partij tot tussenkomst werd verzocht om haar belang te verduidelijken en de actueel geldende statuten, de akte van aanstelling van haar organen alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, te bezorgen. Daarnaast werd zij gevraagd om een nadere toelichting te geven over de redenen van het niet tijdig betalen van het rolrecht en te verduidelijken waarom deze reden(en) overmacht of onoverkomelijke dwaling zou(den) kunnen uitmaken.

De Raad stelt vast dat deze verzoekende partij tot tussenkomst [REDACTED] geen gevolg heeft gegeven aan de beschikking van 24 september 2012. De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 27 januari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Halen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de regularisatie van een gewijzigde inplanting van een landbouwloods”.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’ deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 februari 2011 tot en met 4 maart 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend door de huidige verzoekende partijen.

De milieudienst brengt op 1 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Limburg, brengt op 28 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dient niet te worden ingewonnen.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Halen verleent op 21 maart 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het betreft een regularisatie van de inplanting van de loods. De loods werd reeds vergund dd. 05.07.2010. Er werd niets gewijzigd aan het uitzicht of aan het volume van het gebouw. Enkel de inplanting werd niet uitgevoerd volgens de stedenbouwkundige vergunning. De uitbreiding gebeurt in functie van het agrarisch bedrijf, namelijk een fruitkwekerij, volgens KB van 28.12.1972. Dit bedrijf valt niet onder de categorie para-agrarisch, maar is duidelijk een volwaardig agrarisch bedrijf. Dit is een verkeerde interpretatie van de bezwaarindiener.

De uitbreiding wordt aan de voorzijde van de bestaande loodsen voorzien en niet achteraan, dit om logistieke redenen. De huidige toegangsoprit kan zo dubbel gebruikt worden en zo moet er geen extra oprit voorzien worden.

Ter hoogte van de woning van de heer en mevrouw [REDACTED] zijn geen werken of handelingen gepland volgens de ingediende plannen. Indien de bouwheer hier werken of handelingen wenst uit te voeren, dient een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag ingediend te worden.

Deze loods is ingepland op voldoende afstand van de perceelsgrenzen zodat geen privacyhinder ontstaat ten opzichte van de aanpalende eigenaars.

De aanvraag betreft echter werken en/of handelingen, vrijgesteld van het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, gelet op het feit dat het bouwvolume van de verbouwings- en uitbreidingswerkzaamheden minder dan 100% bedraagt van het oorspronkelijke volume, dit volgens artikel 6.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 05 mei 2000.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 1 maart 2012, geregulariseerd op 13 maart 2012, administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 3 mei 2012 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 3 mei 2012 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op de beslissing d.d. 21 maart 2011 van het college van burgemeester en schepenen van Halen houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning aan de heer [REDACTED] voor de regularisatie van een gewijzigde inplanting van een landbouwloods aan de [REDACTED], op het kadastraal perceel [REDACTED] te Halen;

Gelet op het beroep, ingesteld tegen deze beslissing, door advocaat Herman Segers namens de heer en mevrouw [REDACTED] met een aangetekende brief van 13 maart 2012 en bij de post afgegeven op 13 maart 2012;

Gelet op de aanplakking van deze beslissing op 30 maart 2011 op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft; dat ter zake door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van Halen een attest van aanplakking werd afgeleverd;

Gelet op artikel 4.7.21.§3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en latere wijzigingen) dat bepaalt dat een derdenberoep bij de deputatie op straffe van onontvankelijkheid wordt ingesteld binnen een termijn van 30 dagen die ingaat de dag na deze van aanplakking; dat in casu de beslissing werd aangeplakt op 30 maart 2011 en dat de eerste dag van de beroepstermijn dus 31 maart 2011 was;

Gelet op de beroepstermijn die verstreek op 29 april 2011; dat het door advocaat Herman Segers namens de heer en mevrouw [REDACTED] op datum van 13 maart 2012 ingestelde beroep dus onontvankelijk is;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken het dossier, aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 4 maart 2012.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 7 juni 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen lichten hun belang niet onder een afzonderlijke titel toe. Zij vermelden in hun verzoekschrift wel dat zij belangrijke hinder ondervinden van de opgerichte constructie en van het feit dat vrachtwagens tussen 20u 's avonds en 8u 's morgens op en af rijden.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partijen niet doen blijken van enig belang. Zo worden de mogelijke hinder en nadelen uiterst vaag en algemeen omschreven en blijven de verzoekende partijen in gebreke om het "voldoende waarschijnlijk karakter" aan te tonen waarbij zij ook geen enkel bewijsstuk toevoegen. Daarenboven stelt de verwerende partij nog dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, hen op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure niet kan verschaffen. Tot slot stelt de verwerende partij nog dat de verzoekende partijen geen oorzakelijk verband aantonen tussen de bestreden beslissing en hun beweerde schending van hun rechten van verdediging.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota dat zij wel degelijk een belang hebben in dit dossier, daar zij de aanpalende eigenaars zijn en direct zicht hebben op de opgerichte loods.

Beoordeling door de Raad

Het door de verzoekende partijen ingestelde administratief beroep van 1 maart 2012, geregulariseerd op 13 maart 2012 (betaling dossiervergoeding) werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard. Het kan niet worden betwist dat dit een voor de Raad aanvechtbare "vergunningsbeslissing" is (zie memorie van toelichting, Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570) en dat de verzoekende partijen belang hebben om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten.

Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

De verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.19 VCRO en de schending van het vertrouwensbeginsel.

De verzoekende partijen stellen dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de stad Halen zelf heeft vastgesteld dat de collegebeslissing van 30 maart 2011 daadwerkelijk werd aangeplakt. Zij stellen dat er in het dossier enkel een attest van aanplakking terug te vinden is dat werd afgeleverd op basis van een verklaring op eer van de tussenkomende partij. Volgens de verzoekende partijen had de stad Halen moeten verifiëren of de aanplakking daadwerkelijk is gebeurd, wat zij volgens hen niet deed.

De verzoekende partijen stellen dat door enkel rekening te houden met een geattesteerde verklaring op eer, de rechtszekerheid voor derden niet wordt verzekerd. Nu kan immers niet met zekerheid vastgesteld worden of de aanplakking wel is gebeurd op een duidelijke en voor eenieder zichtbare plaats.

De verzoekende partijen stellen pas kennis te hebben genomen van de vergunning na de brief van de stad Halen van 16 februari 2012. Zij menen ook dat de stad Halen het vertrouwensbeginsel geschonden heeft door de verleende vergunning niet eerder aan hen te hebben betekend, nu de stad wel degelijk wist dat zij bezwaar hadden ingediend, en gezien de diverse briefwisseling die zij reeds gevoerd hebben.

De verwerende partij antwoordt hierop door vooreerst te stellen dat het attest van aanplakking wel degelijk voldoet aan de vereisten van artikel 4.7.19, §2, tweede lid VCRO. Het attest vermeldt immers uitdrukkelijk de eerste dag van de aanplakking, namelijk 30 maart 2011. Zij stelt dat deze datum bovendien gelegen is binnen de termijn van 10 dagen na ontvangst van de beslissing door de vergunninghouder. De verwerende partij stelt dat de collegebeslissing op 22 maart 2011 aan de tussenkomende partij werd verzonden.

De verwerende partij meent bovendien dat de verzoekende partijen daarenboven geen stukken toevoegt om hun argumenten te staven. Gelet op het feit dat het attest van aanplakking correct is, stelt de verwerende partij dat zij dan ook terecht het beroep als onontvankelijk heeft afgewezen. Het feit dat de stad Halen de verzoekende partijen niet heeft geïnformeerd over de toekenning van de vergunning, kan aan de stad ook niet verweten worden daar artikel 4.7.19, §1 VCRO slechts voorschrijft dat de collegebeslissing aan de aanvrager en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt betekend. Tot slot wijst de verwerende partij er nog op dat het voorwerp van huidig beroep zich noodzakelijk beperkt tot de vraag of het beroep al dan niet terecht als onontvankelijk is afgewezen.

In hun wederantwoordnota verwijzen de verzoekende partijen naar een brief, gericht aan de stad Halen van 13 februari 2012, waarbij zij betwisten dat er een aanplakking is geweest en stellen zij nu dat zij per e-mail van 30 januari 2012 door de stad op de hoogte werden gesteld van een beslissing van 21 maart 2011. De verzoekende partijen blijven de geldigheid van het attest van aanplakking en de juistheid van de verklaring op eer van de tussenkomende partij betwisten. Zij verwijzen hiervoor naar rechtspraak van de Raad.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.19, §2 VCRO bepaalt het volgende:

“§2. Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.”

Sinds het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011 kan niet ernstig meer worden betwist dat de beroepstermijn ingaat de dag na de startdatum van aanplakking. Bovendien wordt met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen overwogen dat dit een geschikte vorm van bekendmaking is, mede omwille van het feit dat de gemeentelijke overheid dient te waken en te attesteren over de aanplakking.

Om van een geldig attest van aanplakking te kunnen spreken is in de eerste plaats dan ook vereist dat de datum van aanplakking en meer in het bijzonder de eerste dag van aanplakking, in het attest wordt vermeld. Enkel op die wijze kan de belanghebbende derde weten wanneer de beroepstermijn een aanvang heeft genomen en wanneer deze verstrijkt.

Tot zolang de Vlaamse Regering geen aanvullende inhoudelijke of vormelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.19, §2 VCRO.

2.

De verzoekende partijen zijn van mening dat het attest van aanplakking dat deel uitmaakt van het administratief dossier, is opgemaakt louter op basis van de verklaring op eer opgesteld door de tussenkomende partij en dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde niet ter plaatse is geweest om te attesteren of de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning werd verleend, ook werkelijk werd aangeplakt.

In hun administratief beroepschrift vermelden zij dat zij aan de stad Halen hebben laten weten dat er nooit een aanplakking is geweest.

3.

Het administratief dossier bevat een verklaring op eer van de tussenkomende partij waarbij wordt meegedeeld dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning werd verleend, op 30 maart 2011 wordt aangeplakt.

Het attest van aanplakking stelt het volgende:

“
...

De secretaris attesteert de aanplakking van de beslissing betreffende het regulariseren van wijziging van inplanting voor het bouwen van een landbouwloods op het perceel gelegen te (...)

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft op 21.03.2011 een stedenbouwkundige vergunning verleend aan Somers Bart voor het regulariseren van wijziging van inplanting voor het bouwen van een landbouwloods op het perceel gelegen te (...)

De aanplakking van de beslissing gebeurde op 30.03.2011.

Het dossier met de beslissing kan ingekeken worden bij het Stadsbestuur van Halen – dienst Ruimtelijke Ordening.

”
...

In tegenstelling tot het attest van aanplakking dat voorwerp was van het door verzoekende partijen aangehaalde arrest A/2012/0396, kan uit voorliggend attest niet afgeleid worden dat dit attest op basis van een verklaring op eer is opgesteld. Naast het attest van aanplakking bevindt er zich ook een foto in het administratief dossier dat aangeeft dat op 19 april 2011 (datum van de krant, gevoegd bij aanplakking) de beslissing nog steeds aangeplakt was op het betrokken perceel.

4.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, blijkt uit het door de gemeentesecretaris opgestelde attest dus niet letterlijk dat dit werd opgesteld op basis van de verklaring op eer van de bouwheer.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad zich in de plaats te stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan, zelfs wanneer het gaat over het oordeel omtrent het al dan niet laattijdig aantekenen van het administratief beroep.

De bevoegdheid van de Raad beperkt zich tot een controle van de motieven van de bestreden beslissing op basis van de feitelijke elementen van het voorliggende dossier.

De bestreden beslissing verwijst naar het attest van aanplakking en naar de eerste dag van de beroepstermijn als zijnde 31 maart 2011.

In het administratief dossier bevindt zich dit attest van aanplakking, een verklaring op eer van de bouwheer, alsook een foto waaruit blijkt dat op 19 april 2011 de aanplakking nog steeds op het terrein uithing.

Daartegenover staat enkel de niet gestaafde bewering van de verzoekende partijen dat het attest louter op basis van de verklaring op eer zou zijn opgesteld, en in de wederantwoordnota wordt zelfs de aanplakking op zich nog betwist, daar waar in het inleidend verzoekschrift aanvankelijk louter werd voorgehouden dat de aanplakking niet echt werd geattesteerd en misschien wel niet op de juiste plaats gebeurde.

Uit het dossier blijkt eveneens dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar omtrent de ontvankelijkheid een beperkt verslag heeft opgesteld en dat de verzoekende partijen bij het indienen van hun administratief beroep niet gevraagd hebben om gehoord te worden.

5.

Op basis van de hierboven vermelde gegevens kon de verwerende partij terecht oordelen dat het administratief beroep van de verzoekende partijen, ingesteld op 1 maart 2012 en geregulariseerd op 13 maart 2012 manifest laattijdig en dus onontvankelijk was.

Met de huidige ingestelde procedure hebben de verzoekende partijen niet aangetoond dat het attest van aanplakking op onwettige wijze werd afgeleverd, noch brengen zij bewijzen bij dat het attest door valsheid zou zijn aangetast. In die zin werd ook geen enkele klacht neergelegd.

6.

De door de verzoekende partijen ingeroepen “argumenten ten gronde” hebben geen betrekking op de vraag of hun administratief beroep al dan niet terecht als laattijdig werd verworpen. Deze grieven worden dan ook niet als ontvankelijke middelen aanvaard.

Het enig ingeroepen middel inzake de aanplakking is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het [REDACTED] is onontvankelijk.
3. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350,00 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100,00 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS